

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ.

ระหว่าง { บริษัท อ. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
บริษัท พ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท อ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจการลงทุน โดยในปี ๒๕๖๖ ไม่มีรายได้ในประเทศไทย แต่มีรายได้ผ่านบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันในประเทศไทย

ทั้งนี้ บริษัท อ. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๕ ราย ได้แก่

(๑) บริษัท อ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

(๒) บริษัท อ.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนตู้เย็นและเครื่องปรับอากาศ โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๓) บริษัท อ.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์จากอะลูมิเนียม และเหล็กขึ้นรูป และอุปกรณ์ยึดจับ เพื่อการจำหน่าย โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๔) บริษัท อ.๔ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนขึ้นรูปสำหรับยานยนต์ จักรยานยนต์ และเครื่องยนต์ทั่วไป เพื่อจำหน่าย โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๕) บริษัท อ.๕ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตเบาะรองนั่งภายในรถยนต์ ผลิตภัณฑ์โฟมโฟลียูรีเทน และผลิตภัณฑ์ประสิทธิภาพสูงอื่น ๆ สำหรับใช้ภายในรถยนต์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการอุปโภค และส่วนประกอบของอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องใช้ครัวเรือน โดยในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมจำนวน xxx,xxx,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ฟ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายยางอุตสาหกรรม รวมถึงส่วนประกอบของยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับแก๊ส และระบบควบคุมไฮดรอลิก/นิวเมติกส์ที่ทำจากยาง

ทั้งนี้ บริษัท ฟ. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย คือ บริษัท ฟ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจการขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ ในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวมในประเทศไทย จำนวน xx,xxx,xxx.xx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒.๔ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. ประสงค์ที่จะขยายการประกอบธุรกิจของกลุ่มบริษัทในตลาดส่วนประกอบยานยนต์ให้ครอบคลุมถึงส่วนประกอบยานยนต์ที่ทำจากยาง ซึ่งเป็นธุรกิจที่ดำเนินการอยู่โดยบริษัท ฟ.

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นสามัญจำนวน xx,xxx หุ้นของบริษัท ฟ. ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของหุ้นทั้งหมดซึ่งชำระแล้วของบริษัท ฟ. ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายประเทศญี่ปุ่น โดยไม่รวมหุ้นซื้อคืน (Treasury Stock) ของบริษัท ฟ.

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท อ. ถือหุ้นในบริษัท ฟ. ในสัดส่วนร้อยละ xx.xx และบริษัท ฟ. ได้ดำเนินการซื้อหุ้นในบริษัท ฟ. คืนในสัดส่วนร้อยละ xx.xx

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท อ. ประกอบธุรกิจการลงทุน มีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย จำนวน ๕ บริษัท ได้แก่ (๑) บริษัท อ.๑ (๒) บริษัท อ.๒ (๓) บริษัท อ.๓ (๔) บริษัท อ.๔ และ (๕) บริษัท อ.๕

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท พ. จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยางอุตสาหกรรม รวมถึงส่วนประกอบของยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับแก๊ส และระบบควบคุมไฮดรอลิก/นิวเมติกส์ ที่ทำจากยาง

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๑ ตลาด คือ ธุรกิจส่วนประกอบยานยนต์

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ. พบว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ การขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ เนื่องจากตลาดดังกล่าวเป็นตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกัน

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง (Relevant Product Market)

๕.๑.๑ การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ชิ้นส่วนยานยนต์ต่าง ๆ จะถูกผลิตตามวัตถุประสงค์การใช้งานในระบบต่าง ๆ อาทิ ชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ชิ้นส่วนระบบขับเคลื่อน ชิ้นส่วนระบบกันสะเทือน ชิ้นส่วนตัวถัง ชิ้นส่วนตกแต่งภายใน รวมถึงชิ้นส่วนอุปกรณ์ระบบไฟฟ้า ซึ่งรถยนต์จะมีระบบต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่การออกแบบจะได้รับการออกแบบเฉพาะรุ่น รวมถึงการกำหนดปริมาณการผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ (ลูกค้า) จึงสรุปได้ว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์

๕.๑.๒ การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มีการใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นสูง รวมถึงเทคโนโลยีการผลิตและความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน ตลอดจนโรงงานผลิตและเครื่องจักรที่ทันสมัย นอกจากนี้ การผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และความต้องการของลูกค้า นั่นคือ บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ซึ่งเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะและคุณภาพของชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบยานยนต์แต่ละรุ่น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่ง ๆ อาจมีความสามารถตั้งแต่การขึ้นรูปชิ้นส่วน การผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ได้หลายชนิด ตลอดจนนำชิ้นส่วนต่าง ๆ มาประกอบกันเป็นสินค้าสำเร็จรูปก่อนจำหน่ายต่อไป รวมถึงการผลิตอุปกรณ์เสริมและชิ้นส่วนทดแทน จึงสรุปได้ว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องเนื่อง คือ ตลาดชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง พบว่า ในการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ให้แก่ผู้ผลิตรถยนต์นั้น ผู้ผลิตจะจำหน่ายให้แก่ลูกค้าที่เป็นบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อความสะดวก ลดระยะเวลาในการจัดส่งและต้นทุนการขนส่งต่ำ

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่อง คือ ระดับประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้ คือ ตลาดชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ในระดับประเทศไทย

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณา ยอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ มียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาด ตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3)

ในตลาดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และบริษัท ฟ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๓๓.๗๐ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ x.xx และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท พ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. และบริษัท พ. จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ทั้งสองบริษัทมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. เข้าซื้อหุ้น ร้อยละ ๑๐๐ ของบริษัท พ. ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท อ. ไม่ได้มีการถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดในบริษัท พ. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ

ตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ฟ. นอกจากนี้ บริษัท อ. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท อ. และบริษัท ฟ. ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในครั้งนี้ คือ ตลาดการขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ โดยพบว่ายอดเงินขายในตลาดการขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์ในประเทศไทยของผู้ประกอบธุรกิจที่ทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจรวมกันเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ฟ. มียอดขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ฟ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๓ ตุลาคม ๒๕๖๗